

Krajské velitelství státní bezpečnosti
P r a h a .

Dne 28.3.1951.

Č.j.:

Z á p í s o v ý p o v ě ě í

sepsaný dnešního dne na zdejším velitelství s obviněným

N e z v a l Bohumil, nar. [redacted] 18999v Lažánkách okr. Blansko, příslušný do Prahy, matriční úřad Blansko, české národnosti, čl. příslušník, náboženství římsko katolické, desátník n.z., povoláním úředník, nyní bez zaměstnání, od r.1945 členem soc. dem. strany až do sloučení s KSČ v r.1948 od té doby bez politické příslušnosti, ženatý, manželka Jiřina roz. Beránková, dvě nevlastní děti Květa 23 let, Branko 20 let který je t.č. v cizině, syn Engelberta a Františky roz. Jeřábkové, otec slévačským mistrem bez pol. přísl., mrtev, matka v domácnosti mrtva, poslední bytem v Praze XII., [redacted]
Školní vzdělání 5 obecných škol, 3 měšťanské školy a 2 roční průmyslovou školu v Praze. Údajně netrestán. Totožnost zjištěna dle občanského průkazu.

Jmenovaný po obeznámení se s předmětem výsledku a po napomenutí k uvedení pravdy vypovídá :

K v ě c í :

Koncen r.1945 jsem se stal vedoucím kina BERÁNEK v Praze Vinohradech, Londýnská ulice, toto místo jsem zastával až do dubna r.1947, kdy jsem se rozhodl osamostatnit. Za tímto účelem jsem dal výpověď v kinu BERÁNEK a odstěhoval jsem se do Dlouhé Lhoty u Dobříše, byt který jsem vlastnil v Praze XII., Londýnská ulice č.48 jsem předal bytovému úřadu a odstěhoval jsem se se svojí manželkou a dětmi do Dlouhé Lhoty, kde jsem si pronajmul od MNV dům se dvěma hospodářskými budovami a se zahradou; Jelikož jsem ~~xxx~~ ještě neměl živnostenský list o který jsem žádal, tak jsem si zavedl chov morčat pro zdravotní ústav Hlavního města Prahy, k tomu jsem si ještě založil

Bohumil Nezval *Bohumil*

N e z v a l Bohuslav^{mil} - výpověď,

chov nutrií a dále jsem měl chov šneků a organizoval jsem zber šneků v okrese Příbram a Dobříš, pro družstvo hlemýžďářské v Praze 2., Třída politických vězňů č.13.

Koncem května r.1948 jsem dostal živnostenský list na výrobu chemikálií, zahájil jsem výrobu impregnace a současně jsem zahájil přípravu a zkoušky na keratinu. Dne 11. října r.1948 byla na můj podnik zavedena národní správa a já jsem zůstal v podniku jako vedoucí, tento podnik zaměstnával asi 12 zaměstnanců. Podnik byl převzat chemickými závody z Prahy Štěpánská ulice. V prosinci r.1948 bylo zřízeno v obci Dlouhá Lhota ředitelství státních statků a já jsem dostal od okresu z Dobříš příkaz k uvolnění většího počtu místnosti v domě kde jsem měl zavedenou výrobu chemikálie. V únoru r.1949 byla z mé provozovny ve Dlouhé Lhotě zřízena výkrm na vepřů cirka 200 kusu a tak byl můj bývalý podnik omezen na malý prostor. V polovině r.1949 byla okresním úřadem v Dobříši nařízena likvidace podniku. Koncem r.1949 dostal jsem příkaz od ředitelství státních statků abych uvolnil zbývající místnosti v mé provozovně. V únoru 1950 jsem se odstěhoval se svojí rodinou do Prahy kde jsem dostal byt z nadměrného bytu dva pokoje bez příslušenství, byt se nacházel v Praze XII., Čelakovského č.12. Byl jsem v Praze a do Dlouhé Lhoty jsem dojížděl kde jsem prováděl likvidaci podniku. V polovině r.1950 výměrem ONV v Dobříši byla zrušena národní správa tím že chemické závody nemají žádný zájem na zbylém zařízení a majetku fy., proto jsem ukončil koncem r.1950 likvidaci podniku a odstěhoval jsem se nadobro do Prahy ke své rodině.

Můj nevlastní syn Branko se odstěhoval ode mne z Dlouhé Lhoty začátkem r.1949 a nastěhoval se na Spořilov k Emilu Huttl o v i, odkud se společně snímí odstěhoval do Prahy 2., Žitná č.29, kde se připravoval na přijímací skoušku na konservatoř.

Čekal a nevyšel - nešel Bohuslav

N e z v a l Bohumil - výpověď,

Na Vánoční svátky r.1949 byl nemocem a po svátcích jsme jej poslali na zotavenou na Krkonoše do Špindlerova Mlýna a když jsme v únoru 1950 přijeli do Prahy tak jsme jej hledali u H ů t t l u, kde nám bylo řečeno že se u nich nenalézá, že mají dojem že jest u nás doma. Toto jsem ohlásil v Krakovské ulici na velitelství SNB v oddělení pohřešovaných. Kde byl nebo kam odejel Branko v tu dobu co jsem jej hledal ne vím, ale v listopadu r.1950 jsem dostal od něho jeden dopis a druhý před vánočními svátky. Z dopisu jsem mohl docela dobře určit to že jest od Branko a že se nalézá v Americe v New-York, u.

Asi v červenci r.1947 dostala moje manželka na základě soudního smíru u okr.soudu Praha-Jih v Praze XII., vyplaceno svoje věno v celkovém obnosu cirká 630.000./kčs, z kteréhožto obnosu 330.000.- Kčs bylo splatno v měsíčních splátkách. Část těchto peněz bylo použito na investice se zařízením mého podniku v Dlouhé Lhotě u Dobříše. Za zbytek peněz koupila moje žena v listopadu r.1949 polovinu domu v Praze XI., čp.1119/1. Na tomto domě vážnula hipotéka Kčs 250.000.- od Pražské Spořitelny myno to dvě menší hipoteky v celkovém obnosu 50.000.-Kčs, takže dům byl zatížen částkou 300.000.-Kčs dluhem. Při sepisování smlouvy bylo řečeno že hipoteka jest klidná ale v letě r.1950 byla nám tato hipoteka vypovězena stím, že musí být nejpozději do konce roku 1950 zaplácena. Tato pohledávka nebylo mnou do dnešního dne zaplácena.

Jelikož byl můj podnik v Dlouhé Lhotě u Dobříše likvíován a stál jsem zde před skutečností rozhodnouti se pro nějaké zaměstnání, které by mě vyhovovalo, neb jsem byl operován na páteři a věděl jsem že nebudu moci dělat nějakou těžkou práci, tak jsem přišel na tu myšlenku odejít ilegálně do zahraničí. K tomu bych chtěl dodat, že moje manželka má tetu v Maroku, která tam vlastní hotel a jest dosti zámožná, tak jsem počítal stím že odjedu s manželkou

u a manžel

Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

k ní do Maroka kde jsem chtěl nalézt nové zaměstnání. O tomto svém úmyslu odchodu za hranice ČSR jsem se své manželce ihned nesvěřil až v pozdější době. K ilegálnímu odchodu jsem se rozhodl na podzim roku 1950 a za tímto účelem jsem navštívil svého známého Dr. Zdeňka V y m ě t a l a v Praze XVIII., Uralské náměstí č. 5. V y m ě t a l a jsem znal se společností a také jsem věděl to, že jeho sestra Dáša uprchla ilegálně za hranice v létě r. 1950, od koho jsem se toto dozvěděl nemohu uvésti neb pro časový odstup si toto nepamatuji. Jelikož i já jsem se zabýval úmyslem odchodu do zahraničí tak jsem navštívil jmenovaného v jeho bytě v listopadu 1950, kde jsem jej požádal aby mě řekl kdo převedl jeho sestru Dášu za hranice, že bych chtěl také odejít ilegálně z ČSR. Domníval jsem se že V y m ě t a l bude vědět kdo pomahal jeho sestře v přechodu a že mně s ním seznámí. Dr. V y m ě t a l mě odpověděl, že neví kdo jí převedl přes hranice ale že v poslední době nežli opustila hranice ČSR, tak jí viděl ve společnosti muže o kterém se domníva že byl nápomocen při přechodu jeho sestry za hranice. Řekl mě že toho muže nezná a když by potkal muže někde náhodou tak že jej pošle za mnou, uvedl že jej viděl v Praze na ulici kde to mě neřekl. Chci uvésti to, že dr. V y m ě t a l mě řekl až se setká s oním mužem tak mu řekne o mě že bych chtěl odejít ilegálně za hranice ČSR, zdali by mě toto nesprostředkoval a uvedl že jej bude jmenovat "strýček" a vše sním vejedná. Navštívil jsem dr. V y m ě t a l a asi třikráte a vždy jsem se jej dotazoval, zdali již mluvil s mužem který mě má převést přes hranice, tyto návštěvy byly koncem listopadu 1950, vždy v bytě jmenovaného bez přítomnosti jiné osoby. Při poslední moji návštěvě u V y m ě t a l a, mě tento zvěděl, že již se "strýčkem" mluvil ve věci mého převodu přes hranice do US-Zony

U a m o u s a l . M e k u r a l B o h u m i l

N e z v a l Bohumil - výpověď,

Německa a že jest ochotem mě převéstí za hranice. Při této příležitosti mě určil den schůzky, kdy se mám dostavit do kavárny DEMÍNKAM kam za mnou uvedený muž přijde a jako záminku našeho rozhovoru abychom se poznalý byla nabídka ke koupi automobilu. Datům kdy měla být tato schůzka si nepamatují ale vím, že to bylo začátkem prosince 1950. Od této doby jsem již u V y m ě t a l a nebyl a nikdy jsem s ním nemluvil, moje návštěva u jmenovaného v předešlých schůzkách trvala vždy asi 20 minut.

V uvedený den začátkem prosince 1950 jsem šel jsem sám bez manželky do kavárny DEMÍNKAM, po příchodu do uvedené kavárny jsem si sednul na pravou stranu do rohu a čekal jsem na "strýčka", který přišel asi 17.30 hodin a šel si sednout ke mě neboť v tu dobu seděla v kavárně jedné společnost větší a pak jen já sám. Když ke mě přišel nabízel mi ke koupi automobil jak bylo umluveno již předem s V y m ě t a l e m a tak jsem věděl že se jedná o muže který byl mě doporučen od V y m ě t a l a za účelem sprostředkování ilegálního přechodu hranic pro mě. Když jsem věděl že jest to muž o kterém jsem mluvil s V y m ě t a l e m, tak jsem ihned přešel k věci a ptal jsem se jej zdali má možnost mě převéstí za hranice ČSR. Odpověděl že ano a ptal se mě zdali půjdu sám, na to jsem mu odpověděl, že bych chtěl jít ještě s mojí manželkou. Když jsem mu toto řekl, tak mě "strýček" tak jej budu jmenovat odpověděl, že by musel nejdříve moji manželku vidět. Na podkladě této rozmluvy jsme si ujednali další schůzku asi za týden a to ve večerních hodinách v kavárně DEMÍNKAM. Podotýkám, že muž byl velmi roztěkaný a činil na mě dojem jako by byl s něčím rozrušen. Rozmluva mezi ním a mnou byla asi po půl hodině ukončena a muž odešel po zaplacení utraty, já jsem zůstal sedět v kavárně ještě asi půl hodiny a pak jsem šel domů.

čel a proupsal nekvalitní přímou

N e z v a l Bohumil - výpověď,

Po příchodu domů, jsem řekl manželce že jsem byl na schůzce v kavárně DEMÍNKÁ, kde jsem měl rozhovor s jedním mužem kterého mě doporučil dr. V y m ě t a l, a mluvil jsem s ním ohledně přechodu státních hranic. Řekl jsem jí že jsem se rozhodl odejít ilegálně do eiziny a ptal jsem se zdali půjde sebou, manželka stímto souhlasila a ~~kyž~~ když jsem jí řekl, že muž který by nás převedl by si přál jí vidět tak odpovéděl, že ~~tedy~~ půjde sebou do kavárny aby jí mohl muž spatřit. Při této příležitosti jsem řekl manželce, že seznámení s mužem který provádí přechody mě sprostředkoval dr. V y m ě t a l, kterého jsem již v dřívější době za tímto účelem navštívil.

Druhá schůzka se "strýčkem" se uskutečnila asi v první polovině prosince 1950, kam jsem vzal sebou svoji manželku, jak jsem měl vyjednáno. Já jsem přišel do kavárny DEMÍNKÁ kolem 17.00 hod., a sedl jsem si zase na svoje místo tam jak jsme se setkali posledně se "strýčke", tak zvaný "strýček" přišel asi za 20 minut po nás do uvedené kavárny a přišel ve společnosti jedné ženy, kterou nám představil při příchodu k našemu stolu jako "madam". Moje žena hovořila s ~~xxix~~ ženou která přišla se "strýčkem" o mornálních záležitostech, pletení atd. Já jsem se "strýčkem" mluvil ohledně mé manželky a on mě odpovéděl, že to půjde myslel tím přechod hranic, domnívám se že jí chtěl vidět proto zdali jest dosti silna a fisický vyspěla aby mohla podniknouti cestu přes hranice. Říkal také, že má světlé vlasy a ty prý muset schovat a obléknouti se nenápadně aby nebudila pozornost, to bylo vše co mě řekl o mé manželce. Když jsem se jej tázal na podrobnější informace stran mého přechodu za hranice tak mě odpovéděl, že mě nyní nemůže nic říci, ale jakmile bude věc akutní, tak mě zdělí další podrobnosti. Na této schůzce

četl a podepsal nezval Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

Jsem se ptal "strýčka" co bude stát přechod a on mě odpověděl, že se dohodnem, že stím má nějakou režii a ptal se mě kolik mu mohu dát za jeho službu. Na moji odpověď, že nevím jak se taková služba platí, mě odpověděl, mohl-li bych mu dát částku 30.000.-Kčs, jako odměnu za sprostředkování přechodu za hranice ČSR. Já jsem stouto částkou souhlasil a řekl jsem mu, že tyto peníze mu předám na příští schůzce. Na základě této umluvy jsme si ujednali další schůzku sice do Plzně v hotelu CONTINENTAL na Silvestra 1950, odkud měl nás "strýček" odvésti do blízkosti státních hranic a tyto jsme měli za jeho spolupráce překročit s moji manželkou do US-Zony Německa. O čem jsem mluvil se "strýčkem" v uvedené kavárně, moje manželka se dozvěděla až po příchodu domu, kdy jsem jí říkal, že přechod bude stát 30.000.-Kčs a dále jsem jí řekl, že pojedeme do Plzně, kde musíme být před Silvestrem neb na ten den jest počítáno stím, že přejdeme hranice a "strýček" nás bude v Plzni očekávat, kde nám dá bližší pokyny stran našeho přechodu státních hranic. Jakým způsobem mělo dojít k přechodu jsem v tu dobu ještě nevěděl. V době naší druhé schůzky v kavárně bylo přítomno jen asi 8 osob, které seděli u vzdálenějších stolku, takže nemohli ani vědět a čem jsme spolu hovořili.

Když jsem věděl o tom, kdy má být přechod uskutečněn, tak jsem začal nosit prádlo a šatstvo ve větší míře do VETERY, nežli před tím, uvádím že do VETERY jsem začal chodit prodávat moje svršky již začátkem října, neboť jsme měli malý byt a k tomu jsem měl nějaký dluh, tak jsem odprodával větší věci jako na příklad: jídelnu jeden pokoj a různé věci. Uvedené věci které jsem prodal do VETERY jsem odnášel já sám a moje manželka byla ve zhora uvedeném obchodě asi 2x. Prodával jsem to také proto, že jsem potřeboval nějaké peníze pro náš

Dne 5. ledna 1951 po 17.00 hod., jsem přišel do

české a prodával nekvalitní věci Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

připravovaný odchod do zahraničí a nechtěl jsem zde nic nechat po sobě. V obchodě u VETERY jsem byl s prodejem mých svršků v celku asi 15x možná že vícekrát, přesně si toto nepamatují. V prosinci kdy jsem věděl již datům mého odchodu za hranice, tak jsem byl častěji v uvedeném obchodě, prodat svoje a manželčiny věci, prádlo, šaty, kožešiny a různé věci domácí potřeby. Přesnou cenu jakou jsem dostal ve VETERE nevím ale mohlo to být částka kolem ~~100.000.-Kčs~~ 20.000.-Kčs a jinak jsem prodal svoji ložnici a pokoj na inserát soukromníkovi od kterých jsem dostal dohromady 75.000.-Kčs.

Tak jak jsem měl ujednáno se "strýčkem" že přijedu před Silvestrem do Plzně, tak jsem odejel 29. prosince 1950 z Prahy vlakem do Plzně ve společnosti moji manželky, sebou jsme měli pouze přírůční kabelu a já jsem nesl sebou síťovou tašku v které jsem měl rezervní boty a nějaké prádlo s lyžařskými kalhotama mé ženy, to byl bylo vše co jsme si vzali sebou z Prahy na cestu do Plzně. Po příjezdu do Plzně jsem se ubytoval se svojí manželkou v hotelu CONTIMENTÁL. Na Silvestra v neděli dopoledne kolem jedenácté hodiny mě volal do hotelu telefon z Prahy, když jsem přišel k telefonu tak se mně v telefonu ozvala ozvala tady Š i n d e l á ř o v á a řekla mé že do Plzně nepřijede, že jst náledí a že "strýček" vzkazuje abychom se vrátili zpět do Prahy a počkali na něho ve středu v kavárně DEMÍNKÁ, kam přijde za mnou, tato schůzka byla vyjednána na 3.1.1951 ve večerních hodinách. Já jsem se svojí manželkou přespal v Plzni v hotelu CONTIMENTÁL a na Nový rok jsme se vrátili zpět do Prahy. Do Prahy jsme přijeli asi v 16.00 hod., a odjeli jsme do našeho bytu na Vinohradech. Když jsem byl v Plzni a čekal na "strýčka" tak jsem měl sebou 30.000.-Kčs, které jsem chtěl dát jmenovanému za sprostředkování ilegálního přechodu hranic.

Dne 3. ledna 1951 po 17.00 hod., jsem přišel do

čel a nepodal nervoz Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

kavárny DEMÍNKÁ, kde jsem měl ujednanou schůzku se "strýčkem". Po příchodu do kavárny jsem si sedl zase na své místo po pravé straně u vchodu a čekal jsem na "strýčka", neboť tento tam ještě nebyl. Po půl hodině mého čekání, přišel "strýček" do kavárny a sedl si ke mě, přišel sám. Když si sedl, tak začal ihned mluvit o věci, říkal že přechod nemohl být uskutečněn, neboť v době Silvestra a Nového roku, byla zvýšená hotovost na hranicích a tak raději upustil od tohoto pokusu ilegálního přechodu hranic, neb by se vystavoval nebezpečí, že by mohl být přitom chycen. Ujednali jsme si další schůzku za týden t. j. 9. 1. 1951 do této kavárny ve stejnou dobu, kdy mě slíbil, že mě řekne přesný datum přechodu a další podrobnosti, kdy a jak se má přechod uskutečnit. Když jsme odcházeli z kavárny, tak jsem mu předal před kavárnou v obálce částku 30.000.- Kčs, které měli být jako odměna za sprostředkování ilegálního přechodu hranic, tak jak jsem to měl sním ujednáno. O této schůzce jsem se také svěřil doma své manželce, podrobnosti jsem jí ale nevedl.

Když jsem přišel 9. 1. 1951 ve večerních hodinách do kavárny, bylo asi 17.00 hod., tak jsem počkal malou chvíli mohlo to být tak 15 minut a pak přišel "strýček", který mě řekl abych odejel se svojí manželkou do Plzně tak, abych byl dne 13. 1. 1951 v kavárně Plzeňka v Plzni, měl jsem tam být kolem 16.00 hodiny a zde jsem měl ujednáno se jmenovaným, že mě řekne další podrobnosti ohledně mého přechodu hranic, toto jsem mu přislíbil a odešel jsem domů, kde jsem toto vřídil své manželce stím, aby se připravila na cestu, že dne 12. 1. 1951 odjedem do Plzně a pak již za hranice ČSR.

Odejeli jsme s manželkou dne 12. ledna 1951 v dopoledních hodinách z Prahy Wilssonova nádraží do Plzně, kde jsme se ubytovali v hotelu CONTIMENTÁL, kde jsme vyčkali na druhý den, tak jak jsem měl se "strýčkem" ujednáno.

Čekání a odjezd Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

Druhý den 13.1.1951 v odpoledních hodinách jsem šel se svojí manželkou do kavárny Plzeňka, kde jsem čekal na "strýčka". Kolem 17.00 hod., přišla madam kterou jsem znal z Prahy a říkala mě že "strýček" nepřijel a požádala nás abychom nejezdili zpět do Prahy a zůstali v Plzni a čekali na návrat "strýčka". Uvedená žena se zdržela v kavárně jen malou chvíli, pouze nežli vyřídila vzkaz od "strýčka", pak se sněmi rozloučila a odešla.

Já jsem se rozhodl se svojí manželkou, že zůstaneme v Plzni a do Prahy že nepojedem, když jsme se už rozhodli odejít za hranice, tak že zde počkáme na "strýčka" nežli přijede. Ve středu dne t. j. 17. ledna 1951 odpoledne kolem 17.00 hodiny, přišla madam do hotelu CONTINENTAL v Plzni, kde jsem bydlel a v hledala nás v kavárně hotelu a zdělila nám že zítra "strýček" přijede od Prahy a řekla mě abych na něho počkal na Gottwaldovým nádraží, měl přijet odpoledne kolem 16.00 hod. V kavárně se zdržela chvíli a stěžovala si na to, že její vůz vyhodili z autodílny kde jej měla ve správce na dvůr a že má u vozu pneumatiky zamrzle, že si půjde na úřad stěžovat na takovéto zacházení s jejím vozem, to byla její řeč a říkala mě abych již něco učinil v této věci a ~~já~~ sprostředkoval konečně jeho prodej, neb jsem jí toto slíbil již dříve v Praze.

Ve čtvrtek 18.1.1951 odpoledne jsme šel na Plzeňské nádraží se svojí manželkou, kde jsem očekával příjezd "strýčka". Manželka seděla v restauraci v nádraží a když přijel "strýček" tak jsem sním mluvil a řekl jsem mu že se sejdeme ve Vaňovy rybárně kde si vše dojednáme ohledně mého přechodu hranic. Moje manželka si šla vyříditi nějaký nákup a já jsem jel elektrikou na náměstí kde jest uvedená rybárna Vaňhova, a tam jsem vešel do rybárny, kde byl již "strýček".

ještě a podepsat Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

V rybárně u Vaňhu jsem mluvil se "strýčkem", kde mě tento zvěděl abych příští soboto t.j.20.1.1951 odejel do Tachova, že na mně bude čekat madam, která mě ukáže vůz o který jsem se zajímal, kdyby se někdo ptal koho hledám tak mám říci, že jdu k Š i n d e l á ř o v é Mariá, tak jsem se dozvěděl jak se ona madam jmenuje. Při této příležitosti mě "strýček" řekl, že výchozí místo přechodu přes státní hranice jest právě Tachov a že bude záležetí natom, jak vystoupíme z vlaku abychom nebyli nápadní a za tím účelem jsem jel také v sobotu 20.1.1951 do Tachova, abych si mohl prohlédnout teren. Nežli jsem dokončil rozmluvu se "strýčkem" tak příšle do rybárny moje manželka a jmenovaný ihned odešel, já jsem se odebral do hotelu CONTINENTÁL.

V sobotu dne 20.1.1951 jsem odejel z Plzně ráno a do Tachova jsem se dostal kolem 14.00 hodiny. Když jsem přijel do Tachova, tak Š i n d e l á ř o v á Marie mě již očekávala a po opuštění nádraží jsme spolu mluvili o koupi automobilu a vedla mě do garáže kde měl být vůz uskladněn. Garáž byla zavřena a tak jsem vůz ani neviděl vrátil jsme se se jmenovanou zpět k nádraží a když mě odjížděl vlak do Plzně tak jsem odejel a rozloučil jsem se se Š i n d e l á ř o v o u. K tomuto chci uvéstí že hovor ohledně koupi automobilu bylo smluvené znamení mezi, mnou a "strýčkem" abych nebyl nápadný ale nemohu s určitostí říci, že by jmenovaná věděla o mém úmyslu, že chci odejít za hranice ČSR, neb jsem sní o tom nikdynemluvil. Když jsem odjížděl z Tachova, tak mě Š i n d e l á ř o v á řekla, že na mě bude čekat znovu v pondělí 22.1.1951 po příjezdu vlaku v sedm hodin večer a naše normální rozmluva bude zase o koupi automobilu. S tímto ujednáním jsem odejel z Tachova do Plzně, kde jsem jako výsledek mé návštěvy oznámil své manželce, se svojí manželkou jsem mluvil jen o koupi automobilu, neb garáž kde měl být vůz byla uzavřena a musím tam jet v pondělí, kde bude majitel garáže přítomen.

ne a manžel

Bohumil Bohumil

N e z v a l Bohumal - výpověď,

V pondělí dne 2.1.1951 odpoledne jsme vyjeli s manželkou z Plzeňského nádraží, směrem na Tachov s úmyslem že v tomto prostoru překročíme ilegální hranice za spolupráce "strýčka". Do Tachova jsme přijeli asi v 18.45 hod., a vystoupili jsme na zastávce a když jsme vyšli před zastávku, tak jsme spatřili Š i n d e l á ř o, v o u Marii, která na nás čekala. Když jsme přišli ke jmenované tak nám říkala že se nepohodla se "strýčkem", že tento odešel z domova a vyzvala nás abychom šli snít že odešel do jedné vesnice a má se každým okamžikem vrátit, Proto jsme se dali se jmenovanou do chůze směrem z Tachova, šli jsme okolo autobusového nádraží a vyšli jsme kousek za Tachovem do vršku okolo hřbitova. Š i n d e l á ř o v á mě říkala že bude nejlépe když budem na kopci, že tam přijde "strýček" a tak jsem šel se svoji manželkou snít. Po příchodu nakopec jak jsem již uvedl, jsme spatřili přicházet "strýčka" a když přišel k nám, tak jsem kousek odstoupil se svoji ženou, neb jsem nechtěl být při jejich rozhovoru, když mě před tím jmenovaná říkala, že se nepohodlí. O čem spolu hovořili, mě není vůbec známo, neb jsem stál nějakých 5 až 6 kroků od nich, vím jen že jí "Strýček" něco dával, co to bylo nevím, myslím si že to byly klíče neboť když jsme přijeli na nádraží, tak nám jmenovaná říkala, že se nemá klíče. ~~xxxxx~~ Po té co "strýček" předal Š i n d e l á ř o v é /klíče/, tak jsem přistoupil se svoji manželkou ke jmenovanému a aniž bych mluvil se "strýčkem" o tom za jakým účelem jsem za ním přijel, kde jsem se rozloučil se Š i n d e l á ř o v o u která odešla směrem k Tachovu a já jsem zůstal s manželkou ve společnosti "strýčka". Po odchodu jmenované nás vybídl "strýček" abycho jej následovali. Dali jsme se vpravo se silnice kterou jsme přišli a asi po 15 minutách chůze jsme se dostali do lesa. Tímto lesem jsme šli střídavě po pasekách a takto

etl a podpisal

nesval Bohumal

N e z v a l Bohumil - výpověď,

jsme přešli asi čtyři silnice a ráno 23.1.1951 kolem páté hodiny, jsme se zastavili v houštině na pokraji lesa, kde nám "strýček" řekl, že budeme muset počkat až do večera, jelikož bylo již světlo a z večera, že přejdeme všichni společně hranice ČSR. O tom kde se nacházíme v tu dobu mě jmenovaný neřikal uvedl jen že se nacházíme v blízkosti státních hranic, říkal, že kdybychom šli ještě asi hodinku, tak bychom byli za hranicema. Celou noc kdy jsme šli lesem tak se nepromluvílo ani slůvko, neboť jsme se obávali aby nás někdo neslyšel že jdeme. Moje manželka se zde na místě též jsme očekávali večera, vyspala na svém kožichu a já jsem zůstal s se "strýčkem" v její blízkosti až do večera. Po tu dobu co jsme čekali v této houštině, tak jsem nemluvil se "strýčkem" o ničem, také z obavy že by nás mohl někdo slyšet.

Kolem 19.00 hod., dne 23.1.1951, jsme se vydali já moje manželka a "strýček" na další cestu k hranicím abychom tyto přešli. Když jsme šli asi jednu hodinu, tak jsme přecházeli jednu cestu kde se nám jmenovaný stratil a když se objevil, tak nám říkal že jest zde pohraniční stráž, abychom se zastavili. Já jsem se zastavil se svoji manželkou v blízké houštině a náš průvodce odešel od nás kam šel neví. Za malý okamžik přišla pohraniční stráž a vyzvala nás abychom vystoupili z houští, po této její výzvě jsem vystoupil se svoji manželkou a pohraniční stráž nám dala pouta na ruce. Jeden příslušník pohraniční stráže se mě ptal kde jsou ostatní a já jsem mu ukázal rukou do směru kam odešel náš průvodce. Na toto ukázání odešel jeden příslušník pohraniční stráže uvedeným směrem a vystřelil jednu ránu ze samopalů, za malou chvíli jsem slyšel vystřelit celou serií ran / asi 40 / pak vše utichlo, vojín který střílel se vrátil zpět k nám a byl sám nikdo sním nešel, co se stalo s naším průvodcem mě není známo.

Udě a podpis: Nezval Bohumil

N e z v a l Bohumil - výpověď,

Jedem člen pohraniční stráže, zůstal na místě přestřelky a jeden snami odešel na stanici, šli jsme kolem jedné vesnice a přišli jsme do jedné dřevěné budovy v lese, kde byli ubytováni vojáci a členové SNB. Po příchodu do této budovy byla provedena u nás osobní prohlídka a byli jsme odvezeni do Plané u Mariánských Lázní, kde jsme zůstali jeden den a druhý den nás odvezli příslušníci Stb autem TUDOREM do Plzně, kde byl s námi sepsán protokol.

Ke své výpovědi bych chtěl uvést, že v době kdy jsem přišel se svojí manželkou do Tachova za účelem ilegálního přechodu, tak Š i n d e l á ř o v á která na nás čekala, předala "strýčkovy" při našem setkání na kopci za Tachovem, bílou kalikovou tašku, co bylo v této tašce a proč mu jí předala mě není známo.

Jako důvod odchodu do zahraničí uvádím ten, že finanční závazky po vypovězení hypoteky v obnosu 250.000./Kčs, byli pro mne neúnosné jelikož jsem neměl v tu dobu žádné zaměstnání a při nejlepší vůli jsem jim nemohl závazkům dostati. Dále zde byl můj zdravotní stav snížená pracovní schopnost po operaci míchy. K tomu jsem dluhoval prof. D é d e č k o v é z Prahy 2., Sokolská částku 9.000.-Kčs, Dr. Ř í h o v é - B a ť k o v é z Prahy 16., za palmáre 4.500.-Kčs, dané které činili 12.000.-Kčs, Nemocenské pokladně jsem dlužil asi 20.000.-Kčs, Bernímu úřadu v Praze 2., asi 50.000.-Kčs, u fy. Č e r n í k zasilatelství 896.-Kčs kde mám uskladněny 4 bedny krabic-toto zboží má hodnotu kolem 20.000.-Kčs, M a t o u š k o v i Bohumilu z Prahy XII., Čelakovského sady č.12., částku 2.150.-Kčs kterou jsem mu měl zaplatit za uhlí a elektrický proud, to bylo co mě přivedlo k tomu že jsem se rozhodl odejít ilegálně za hranice a vyhnouti se tak placení které mě očekávalo, k tomu zde přistoupilo to že mě byl můj obchod s chemikáliemi v

čím a podímal

Nesoval Bohumil

Nezval Bohumil - výpověď,

Dlouhé Lhotě u Dobříše znárodněn a pak i likvidován. Toto jsem považoval za příkoří mě učiněné a rozhodl jsem se společně se svojí manželkou, že odejdu ilegálně za hranice ČSR. Chtěl jsem jít do ŮS - Zony Německa a tam odtud jsem počítal, že se dostanu do Maroka, kde má moje žena tetu která tam vlastní hotel a jest velmi zámožná, kde jsem počítal s tím, že mě podpoří a najdu nějaké zaměstnání, u ní neb jest vdova.

Nasvoji obhajobu nemám co bych uvedl, dopustil jsem se trestného činu proti státu a jsem si vědom toho že jako občan lidové-demokratického státu jsem toto neměl dělat a zasluhuji abych byl podle zásluhypotrestán. BŮdeli mě dána příležitost tak se vynasnažím, abych své provinění které učinil, odčinil usilovnou prací na takovém pracovním úseku který mě bude přidělen.

Více nemám co bych uvedl do protokolu a vše co jsem řekl jest čistá pravda, nic jsem nezamlčel ani nezatajil a jsem si vědom toho, že zamlčením skutečnosti které by vedli k objasnění mého případu, bych se dopustil dalšího trestného činu. Svoji výpověď jsem učinil dobrovolně, bez jakéhokoliv nátlaku ze stran vyšetřujících orgánu, jak duševních tak tělesných a jsem ochoten svoji výpověď kdykoliv odpřisáhnout.

Skončeno, shledáno správným a podepsáno.

Vyslýchající :

Vyslýcháný :

J. J. J. J.

Nezval Bohumil